KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.4.2018r.
COM(2018) 196 final

ANNEX 11

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru

ZAŁĄCZNIK XI

UZGODNIENIA 1 DO 5 ORAZ WSPÓLNA DEKLARACJA
DOTYCZĄCA UNII CELNYCH

UZGODNIENIE 1

W ZWIĄZKU Z ART. 16.6 (PODATKI)

Strony wspólnie uznają, że termin „postanowienia niniejszej Umowy", o którym mowa w art. 16.6 (Podatki) ust. 1 oznacza postanowienia, które:

a) przyznają traktowanie niedyskryminacyjne towarom w sposób i w zakresie przewidzianym w rozdziale drugim (Traktowanie narodowe i dostęp towarów do rynku);

b) zapobiegają utrzymaniu lub wprowadzeniu należności celnych lub podatków w odniesieniu do towarów w sposób i w zakresie przewidzianym w rozdziale drugim (Traktowanie narodowe i dostęp towarów do rynku); oraz

c) przyznają traktowanie niedyskryminacyjne usługodawcom i inwestorom w sposób i w zakresie przewidzianym w sekcji A (Postanowienia ogólne), sekcji B (Transgraniczne świadczenie usług), sekcji C (Zakładanie przedsiębiorstw) i podsekcji 6 (Usługi finansowe) sekcji E (Ramy regulacyjne) rozdziału ósmego (Usługi, zakładanie przedsiębiorstw i handel elektroniczny).

UZGODNIENIE 2

W ZWIĄZKU Z WYNAGRODZENIEM ARBITRÓW

W odniesieniu do zasady 10 w załączniku 14-A, obydwie Strony potwierdzają następujące uzgodnienia między nimi:

1. Wynagrodzenie wypłacane arbitrom i zwrot ich wydatków są oparte na standardach porównywalnych międzynarodowych mechanizmów rozstrzygania sporów w ramach umów dwustronnych lub wielostronnych.

2. Dokładna kwota wynagrodzenia i wydatków zostaje uzgodniona przez Strony przed spotkaniem Stron z panelem arbitrażowym zgodnie z zasadą 10 załącznika 14-A.

3. Obydwie strony stosują to uzgodnienie w dobrej wierze w celu ułatwienia funkcjonowania panelu arbitrażowego.

UZGODNIENIE 3

DODATKOWE POSTANOWIENIA ZWIĄZANE Z CŁAMI

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego uzgodnienia:

a) „przepisy celne” oznaczają wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytoriach Stron i regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich jakimkolwiek innym systemom lub procedurom celnym;

b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ celny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszego uzgodnienia;

c) „organ, do którego kierowany jest wniosek” oznacza właściwy organ celny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego uzgodnienia;

d) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące określonej lub rozpoznawalnej osoby;

e) „działanie naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie naruszenie lub usiłowanie naruszenia ustawodawstwa celnego; oraz

f) „organy celne” oznaczają odpowiednio organy celne Singapuru, organy celne Państw Członkowskich lub właściwe służby Komisji Europejskiej.

ARTYKUŁ 2

Zakres

1. Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy, poprzez swoje organy celne, w sprawach celnych związanych z handlem, w sposób i na warunkach ustanowionych w niniejszym uzgodnieniu, w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, w szczególności przez zapobieganie, prowadzenie dochodzeń i zwalczanie działań sprzecznych z przepisami prawa celnego w zakresie:

   a) towarów zgłaszanych, w momencie przywozu na terytorium Strony wnioskującej, jako wywożone lub powrotnie wywożone z terytorium drugiej Strony, a nie jako pochodzące z terytorium tej Strony;

   b) towarów zgłaszanych, w momencie przywozu na terytorium Strony wnioskującej, jako pochodzące z terytorium drugiej Strony w innym celu niż w celu stosowania preferencji taryfowych na mocy niniejszej Umowy.

2. Pomoc w sprawach celnych związanych z handlem, przewidziana w niniejszym uzgodnieniu, uzupełnia pomoc przewidzianą w art. 29 (Dochodzenia administracyjne) protokołu 1 (dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej).

3. Niezależnie od postanowień ust. 2, pomoc w sprawach celnych związanych z handlem dotycząca towarów będących przedmiotem tranzytu lub przeładunku na terytorium Strony i przeznaczonych na terytorium drugiej Strony jest, przez pierwsze trzy lata po wejściu w życie niniejszej Umowy, udzielana wyłącznie w sposób i w zakresie przewidzianym w art. 27 (Współpraca między właściwymi organami), art. 28 (Weryfikacja deklaracji pochodzenia) i art. 29 (Dochodzenia administracyjne) protokołu 1 (dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej). Strony dokonają przeglądu sposobów udzielania pomocy w związku z towarami będących przedmiotem tranzytu lub przeładunku na terytorium Strony i przeznaczonymi na terytorium drugiej Strony w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.

4. Pomoc w sprawach celnych związanych z handlem pozostaje bez uszczerbku dla zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych, ani też nie obejmuje informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi uprawnieniami na wniosek organu sądowego, chyba że organ zezwala na przekazywanie takich informacji.

5. Niniejsze uzgodnienie nie obejmuje pomocy w celu odzyskania opłat celnych, podatków lub grzywien.

6. Wszelka pomoc, która ma być udzielana na podstawie niniejszego uzgodnienia dotyczy wyłącznie transakcji handlowych związanych z działaniem naruszającym przepisy prawa celnego, które miało miejsce nie dawniej niż trzy lata przed datą wniosku o pomoc.

7. Strony nie są zobowiązane do zmiany swoich przepisów lub procedur celnych w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego uzgodnienia.

ARTYKUŁ 3

Pomoc na wniosek

1. Na prośbę organu wnioskującego, w oparciu o uzasadnione podejrzenie działania naruszającego przepisy prawa celnego w zakresie dowolnej kategorii towarów, o której mowa w art. 2 (Zakres) ust. 1, organ, do którego kierowany jest wniosek, dostarcza organowi wnioskującemu przynajmniej jednego z następujących rodzajów informacji, umożliwiających organowi wnioskującemu właściwe stosowanie przepisów celnych:

   a) nazwę oraz adres eksportera lub pośrednika;

   b) informacje dotyczące wysyłki zawierające numer kontenera, rozmiar, nazwę statku i przewoźnika, państwo pochodzenia, miejsce wywozu i opis ładunku;

   c) numer klasyfikacji, ilość i zgłoszoną wartość; oraz

   d) wszelkie inne informacje, co do których Strona zgadza się, że są niezbędne do ustalenia, czy wystąpiło działanie naruszające przepisy prawa celnego.

2. Na żądanie organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, udziela mu następujących informacji:

   a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów; lub

b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron zostały właściwie wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów.

3. Organ, do którego kierowany jest wniosek, nie jest zobowiązany do dostarczania informacji, do których nie ma już dostępu.

4. Do celów ust. 1 uzasadnione podejrzenie wystąpienia działania naruszającego przepisy prawa celnego oznacza podejrzenie oparte na przynajmniej jednym z następujących rodzajów istotnych informacji merytorycznych uzyskanych ze źródeł publicznych lub prywatnych:

a) dowodach historycznych na to, że dany importer, eksporter, wytwórca, producent lub inne przedsiębiorstwo uczestniczące w przepływie towarów z terytorium Strony na terytorium drugiej Strony nie przestrzegał prawa celnego jednej ze Stron;

b) dowodach historycznych na to, że niektóre lub wszystkie przedsiębiorstwa uczestniczące w przepływie z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony towarów pochodzących z danego sektora produkcji, gdzie towary są przemieszczane z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony, nie przestrzegały prawa celnego Strony; lub

c) innych informacjach, co do których organy celne Stron zgadzają się, że są wystarczające w kontekście danego wniosku.

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

Strony mogą pomagać sobie wzajemnie, poprzez swoje organy celne, z własnej inicjatywy i zgodnie z własnymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, jeśli uznają to za niezbędne dla prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, w szczególności poprzez dostarczanie uzyskanych informacji odnoszących się do:

a) działań, które naruszają lub wydają się naruszać przepisy prawa celnego i które mogą zainteresować organy celne drugiej Strony;

b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do prowadzenia działań naruszających przepisy prawa celnego;

c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań naruszających przepisy prawa celnego;

d) osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; lub

e) środków transportu, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że były, są lub mogą być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 5

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski przedstawiane na podstawie niniejszego uzgodnienia sporządza się w formie pisemnej. Do wniosków dołącza się dokumenty niezbędne, by umożliwić organowi, do którego kierowany jest wniosek, udzielenie odpowiedzi na ten wniosek. W przypadku pilnych sytuacji mogą być akceptowane wnioski ustne, jednak muszą być one następnie niezwłocznie potwierdzone na piśmie.

2. Wszystkie wnioski przedstawiane zgodnie z ust. 1 zawierają następujące informacje:

   a) oznaczenie organu wnioskującego;

   b) środek, którego dotyczy wniosek;

   c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;

   d) przepisy ustawowe lub wykonawcze oraz pozostałe aspekty prawne;

   e) możliwie dokładne i pełne informacje na temat osób fizycznych lub prawnych będących obiektem dochodzenia;

   f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych dochodzeń; oraz

   g) podstawę uzasadnionego podejrzenia wystąpienia działania naruszającego przepisy prawa celnego.

3. Wnioski przedkładane są w języku urzędowym organu, do którego kierowany jest wniosek, lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów towarzyszących wnioskowi, określonych w ust. 1.

4. Jeśli wniosek nie spełnia podanych wyżej wymogów formalnych, można zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia. Jednocześnie można zarządzić wprowadzenie środków ostrożności.

ARTYKUŁ 6

Realizacja wniosków

1. W celu realizacji wniosku o pomoc organ, do którego kierowany jest wniosek, działa w ramach swoich kompetencji, dostarczając informacji znajdujących się już w jego posiadaniu. Organ, do którego kierowany jest wniosek, może, według uznania, udzielić dalszej pomocy, przeprowadzając odpowiednie dochodzenia lub zlecając podjęcie odpowiednich czynności dochodzeniowych.

2. Wszelkie wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Strony, do której kierowany jest wniosek.

3. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, przebywać w biurach organów, do których kierowany jest wniosek, lub wszelkich innych zainteresowanych organów, których to dotyczy zgodnie z ust. 1, celem uzyskania informacji o działaniach stanowiących lub mogących stanowić naruszenie przepisów prawa celnego, których to informacji organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego uzgodnienia.

4. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, być obecni przy dochodzeniach prowadzonych na terytorium drugiej Strony.

ARTYKUŁ 7

Forma przekazywania informacji

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki dochodzeń oraz może mu dostarczyć odnośne dokumenty uzupełniające lub inne elementy.

2. Informacja ta może być przekazana w formie elektronicznej.

ARTYKUŁ 8

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Można odmówić udzielenia pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia pewnych warunków lub wymogów w przypadkach, gdy Strona, do której zwrócono się o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym uzgodnieniem, uzna, że udzielenie pomocy:

   a) może grozić naruszeniem jej suwerenności;

   b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 2 (Wymiana informacji i poufność); lub

c) naruszałoby tajemnice przemysłowe, handlowe bądź zawodowe.

2. Organ, do którego kierowany jest wniosek, może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałoby to z trwającym dochodzeniem, śledztwem lub postępowaniem. W takim przypadku organ, do którego kierowany jest wniosek, konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zastrzeżeniem warunków wymaganych przez organ, do którego kierowany jest wniosek.

3. Jeżeli organ wnioskujący składa wniosek o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy następnie do organu, do którego kierowany jest wniosek.

4. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2, decyzja organu, do którego kierowany jest wniosek, oraz jej uzasadnienie zostają niezwłocznie podane do wiadomości organu wnioskującego.

ARTYKUŁ 9

Wymiana informacji i poufność

1. Każda informacja przekazywana zgodnie z niniejszym uzgodnieniem, niezależnie od formy, ma charakter poufny lub zastrzeżony, w zależności od zasad mających zastosowanie w przypadku każdej ze Stron. Są one objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są informacje takiego samego rodzaju na podstawie odpowiednich przepisów Strony, która je otrzymała. Strona otrzymująca informacje utrzymuje stopień ich poufności.

2. Dane osobowe mogą być przedmiotem wymiany tylko w przypadku, gdy Strona mająca je otrzymać zobowiąże się do zapewnienia ochrony tych danych w sposób, który zostanie uznany za odpowiedni przez Stronę mającą przekazać informacje.

3. Każda ze Stron utrzymuje procedury w celu zapewnienia, że informacje poufne, w tym informacje, których ujawnienie mogłoby zagrozić konkurencyjnej pozycji osoby dostarczającej informacje, przedłożone w związku z zarządzaniem przez Stronę jej przepisami celnymi mogą być traktowane jako informacje poufne i chronione przed nieuprawnionym ujawnieniem.

4. Strona otrzymująca informacje wykorzystuje je wyłącznie do celów określonych we wniosku. Jeżeli jedna ze Stron pragnie wykorzystać te informacje do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je dostarczył.

5. Strona otrzymująca informacje może ich użyć, gdy zajdzie taka potrzeba, w trakcie swoich postępowań administracyjnych lub sądowych, pod warunkiem, że żadna informacja oznaczona jako wrażliwa przez Stronę jej udzielającą nie zostanie wykorzystana bez pisemnej zgody Strony udzielającej informacji.

6. Z zastrzeżeniem ust. 5, żadne informacje dostarczone przez Stronę drugiej Stronie nie zostaną ujawnione środkom masowego przekazu ani żadnej innej osobie lub podmiotowi, innym niż organy celne Strony wnioskującej, opublikowane lub w inny sposób udostępnione opinii publicznej, bez pisemnej zgody Strony dostarczającej informacje.

7. W przypadkach, w których wykorzystanie informacji uzyskanych przez Stronę podlega udzieleniu zgody przez Stronę przekazującą informacje zgodnie z ust. 4, 5 i 6, takie wykorzystanie podlega wszelkim ograniczeniom określonym przez tę Stronę.

ARTYKUŁ 10

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Strona otrzymująca wniosek ponosi wszystkie zwykłe wydatki związane z realizacją wniosku. Strona składająca wniosek ponosi wydatki związane z ekspertami i świadkami oraz, w stosownych przypadkach, z tłumaczami ustnymi i pisemnymi.

2. Jeśli w trakcie realizacji wniosku stanie się jasne, że do jej zakończenia wymagane są wydatki o wyjątkowym lub znaczącym charakterze, Strony konsultują się w celu określenia zasad i warunków, na jakich realizacja wniosku ma zostać przeprowadzona lub być kontynuowana.

ARTYKUŁ 11

Wdrożenie

1. Wdrożenia niniejszego uzgodnienia podejmują się, w przypadku Singapuru, organy celne Singapuru, a w przypadku Unii, odpowiednio właściwe służby Komisji Europejskiej i organy celne Państw Członkowskich. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i uzgodnieniami niezbędnymi do ich stosowania, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, zwłaszcza w dziedzinie ochrony danych.

2. Strony konsultują się wzajemnie, a następnie na bieżąco przekazują sobie informacje na temat szczegółowych zasad wykonawczych przyjętych zgodnie z niniejszym uzgodnieniem.

3. Strony zgadzają się, że z uwagi na ograniczone zasoby ich organów celnych, liczbę wniosków należy maksymalnie ograniczać.

ARTYKUŁ 12

Inne umowy

Uwzględniając odpowiednie zakresy odpowiedzialności Unii oraz Państw Członkowskich, niniejsze uzgodnienie:

a) nie wpływa na zobowiązania Stron wynikające z jakiejkolwiek innej umowy lub konwencji międzynarodowej;

b) jest uznawane za uzupełniające w stosunku do umów o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, które mogły lub mogą zostać zawarte między poszczególnymi Państwami Członkowskimi a Singapurem, mając przy tym prymat nad wszelkimi postanowieniami takich umów, które są niezgodne z niniejszym uzgodnieniem; oraz

c) nie ma wpływu na przepisy unijne regulujące przekazywanie między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i organami celnymi Państw Członkowskich wszelkich informacji otrzymanych na podstawie niniejszego uzgodnienia, które mogłyby być przedmiotem zainteresowania Unii.

ARTYKUŁ 13

Konsultacje

1. W odniesieniu do pytań dotyczących zakresu stosowania niniejszego uzgodnienia, Strony szukają odpowiedzi na nie, konsultując się między sobą w ramach Komitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy art. 16.2 (Specjalne komitety).

2. Rozdział czternasty (Rozstrzyganie sporów) i rozdział piętnasty (Mechanizm mediacji) nie mają zastosowania do kwestii wynikających z niniejszego uzgodnienia.

UZGODNIENIE 4

WZAJEMNE UZNAWANIE
PROGRAMÓW UPOWAŻNIONEGO PRZEDSIĘBIORCY (AEO)

W odniesieniu do art. 6.3 (Współpraca celna) ust. 2 lit. d) i art. 6.17 (Komitet ds. Ceł) ust. 2, Strony przyjęły następujące uzgodnienie:
Strony zgadzają się, że współpraca między nimi w zakresie podnoszenia bezpieczeństwa łańcucha dostaw i ułatwiania legalnego handlu przyniesie im wzajemne korzyści.
Strony pracują nad wzajemnym uznawaniem ich odpowiednich programów upoważnionego przedsiębiorcy (AEO). Zgadzają się one, decyzją Komitetu ds. Ceł ustanowionego zgodnie z art. 16.2 (Specjalne komitety), na wzajemne uznanie ich odpowiednich programów AEO.

Strony zgadzają się rozpocząć prace prowadzące do wzajemnego uznawania ich odpowiednich programów AEO.

Strony dołożą wszelkich uzasadnionych starań i będą dążyły do osiągnięcia porozumienia w sprawie wzajemnego uznawania ich odpowiednich programów AEO najlepiej po upływie jednego roku, lecz nie później niż dwa lata po wejściu w życie niniejszej Umowy.

_____

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca unii celnych

1. Unia przypomina, że te państwa, które zawarły unię celną z Unią, są zobowiązane do dostosowania się do wspólnej taryfy celnej oraz, stopniowo, do systemu ceł preferencyjnych Unii, wprowadzając niezbędne środki i negocjując umowy na wzajemnie korzystnych zasadach z zainteresowanymi państwami trzecimi. Co za tym idzie, Unia zwróciła się do Singapuru o rozpoczęcie negocjacji z tymi państwami, które utworzyły unię celną z Unią i których produkty nie korzystają z koncesji taryfowych na mocy niniejszej Umowy, w celu zawarcia dwustronnych umów ustanawiających obszar wolnego handlu zgodnie z art. XXIV GATT 1994.

2. Singapur poinformował Unię, że rozpocznie negocjacje z państwami, które spełniały te warunki w dniu podpisania niniejszej Umowy w celu zawarcia umów dwustronnych ustanawiających obszar wolnego handlu zgodnie z art. XXIV GATT 1994.